

under hensyn hertil har man fundet det mindre rimeligt, at fradrag kan opnås under de nævnte omstændigheder. Det foreslås derfor, at fradragsretten kun skal gælde, når barnet ikke opholder sig hos bidragsyderen.

Til nr. 9, 10, 11, 14, 16, 17 og 18.

Ændringerne skyldes, at man som nævnt i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 går bort fra anvendelsen af ordet „skatteår“ på kildeskattens område.

I ændringsforslag nr. 10 til § 14 A, stk. 1, foreslås desuden, at lejeværdien for ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, forhøjes til $3\frac{1}{4}$ pct. af ejendomsværdien. For skatteåret 1968-69 (indkomståret 1967) er lejeværdien fastsat til $2\frac{1}{2}$ pct., og den foreslåede forhøjelse til $3\frac{1}{4}$ pct. sker i henhold til de boligpolitiske aftaler af 13. januar 1966, hvor det er forudsat, at den på grundlag af 13. almindelige vurdering fastsatte lejeværdi for énfamiliehuse forhøjes inden for den såkaldte normaliseringsperiode med $\frac{1}{4}$ pct. årlig i otte år. For personer med forskudt regnskabsår følger det af kildeskattelovens § 88, stk. 1, at forhøjelsen af lejeværdien til $3\frac{1}{4}$ pct. skal gælde for det regnskabsår, der udløber i kalenderåret 1970.

Til nr. 13.

Den ændrede affattelse af § 14 E, stk. 1, 1. pkt., er en følge af bestemmelsen i lov nr. 101 af 31. marts 1967 om kommunal indkomstskat § 2, hvorefter kommuneskatten skal betales til samme kommune, uanset om skatteyderen flytter til en anden kommune i løbet af kalenderåret. Ophævelsen af 2. pkt. i § 14 E, stk. 1, skyldes, at det efter den nævnte lov ikke mere kan forekomme, at flere kommuner overfor den skattepligtige kan gøre krav på en andel af kommuneskatten.

Til nr. 15.

Når ligningslovens § 26 om børns beskatning foreslås ophævet, skyldes det, at der i forslag til lov om ændring af kildeskatteloven er optaget nye regler om beskatningen af børn.

Til nr. 19.

I statsskattelovens §§ 24, 25, 27 og 30 er fastsat visse frister for ligningsarbejdets udførelse og for indgivelse af klage til skatterådet. Ved ligningslovens § 32 B er fristen for tilendebringelsen af skatterådets arbejde med ligningen forlænget til udløbet af november måned i det år, hvor skatten ansættes, og finansministeren kan yderligere for-

længe fristen. Det er tvivlsomt, om de fastsatte frister vil kunne anvendes under den omlægning af arbejdsgangen, som kildeskatten medfører. Det foreslås, at finansministeren bemyndiges til at fastsætte andre frister. Der vil blive forhandlet med de kommunale organisationer og andre interesserede, forinden fristerne endeligt fastlægges.

Til nr. 20.

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 19.

Til nr. 21.

Det foreslås, at de i kildeskattelovens §§ 45, stk. 3, 48, 50, 51, 52 og 53 omhandlede opgaver i forbindelse med fastsættelsen af grundlaget for den foreløbige skattesvarelse pålægges de kommunale ligningsmyndigheder. Dette er i overensstemmelse med den aftale, der er indgået med de kommunale organisationer om kildeskatteordningens administration, jfr. bilag 2 til det den 13. marts 1968 fremsatte forslag om ændring af kildeskatteloven.

Efter forslaget skal ligningsmyndighedens afgørelse med hensyn til forskudsskattegrundlaget ikke kunne indbringes for skatterådet. Skatteansættelsen efter indkomstårets udløb er afgørende for det endelige skattetilsvær, og den kan som hidtil indbringes for skatterådet. Der er derfor ikke så stor trang til klageadgang vedrørende forskudsskattegrundlaget. En sådan klageadgang ville desuden virke komplicerende og sinkende på arbejdsgangen samt medføre en væsentlig yderligere bebyrdelse af den lokale skatteadministration, der i forvejen får store opgaver under kildeskatteordningen.

Med henblik på en hurtig og praktisk udførelse af arbejdet med ansættelsen af forskudsskattegrundlaget foreslås det, at kommunalbestyrelsen skal kunne bemyndige et medlem af ligningsmyndigheden eller en person, der er ansat i kommunens tjeneste eller eventuelt hos en anden kommune, til at udøve de nævnte administrative funktioner. Den trufne afgørelse skal i så fald kunne indbringes for selve den kommunale ligningsmyndighed. Efter forslaget åbnes der desuden mulighed for, at en kommune kan få bistand fra amtsskatteinspektoratet til udførelsen af arbejdet med forskudsligningen.

I statsskattelovens §§ 20 og 21 findes en række bestemmelser om optagelse af mandtal og om, hvilken kommune der skal foretage skatteansættelsen. Det findes mindre praktisk, at sådanne regler gives i lovform, og det foreslås, at det overlades til finansministeren at fastsætte de nærmere regler vedrørende disse rent administrative forhold for så vidt angår de af kildeskatteordningen omfattede skattepligtige.